

התרגשות ביער הפלא

- והכל בגלל מחלה זו

סופר על ידי Björn Enno Hermans

מצויר על ידי אנט וולטר

תורגם על ידי תמוז ומרים רוזנגרטן

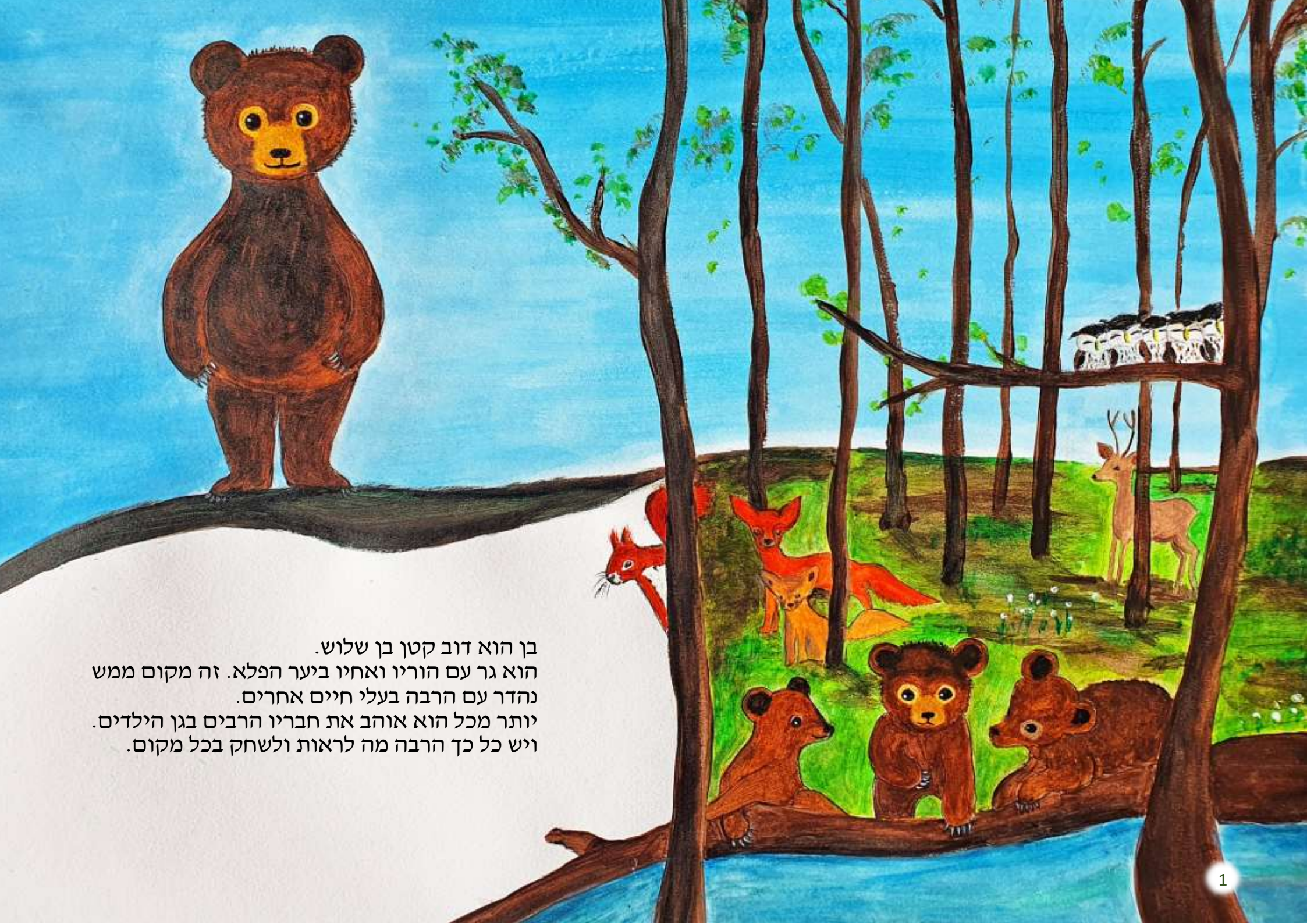
ילדים יקרים, הורים יקרים וכל מי שמעוניין,

בן מאחל לכולם, סבלנות, כוח ויצירתיות בזמן נגיף הקורונה! תיהנו מהרגעים היפים! תיהנו מהסיפור, אתם מוזמנים לשתף אותו עם אחרים.

כל הטוב מבן, אננו, אנט ומתרגמים תמוז ומרים

15.04.2020

בן הוא דוב קטן בן שלוש.
הוא גר עם הוריו ואחיו ביער הפלא. זה מקום ממש
נהדר עם הרבה בעלי חיים אחרים.
יותר מכל הוא אוהב את חבריו הרבים בגן הילדים.
ויש כל כך הרבה מה לראות ולשחק בכל מקום.

סבתא וסבא הדובים גם הם לא גרים רחוק באותו יער.
בן אוהב להיות עם סבא וסבתא. הוא נמצא שם בכל יום רביעי אחרי גן הילדים.
בסופי השבוע הוא אפילו רשאי להישאר ללון איתם.
אבל הוא גם אוהב להיות בבית עם הוריו. בדרך כלל הוא מסתדר יפה עם אחותו הקטנה ואחיו הגדול.
רק לעתים רחוקות יש להם ויכוח.

יום אחד, בן מקשיב להוריו בערב, שמדברים על מחלה. איפשהו רחוק ביער אחר יש בעלי חיים רבים שחלו. זו מחלה שאיש מעולם לא חווה בעבר. בעלי החיים שם מקבלים שיעול וחום. רבים מחלימים מהר, אבל כמה בעלי חיים חולים מאוד. הם צריכים להיות בבית החולים. מדובר בעיקר בחיות יער מבוגרות יותר. לחלקם היו בעבר מחלות אחרות. עכשיו אמא ואבא של בן חוששים מעט, שהמחלה החדשה הזו יכולה להופיע גם ביער הפלא. אבל היער האחר הוא למעשה די רחוק.

אבל רק כמה שבועות אחר כך,
בן שומע כי לגירית ביער הפלא יש שיעול וחום.
למעשה, שיעול וחום הם לא כל כך גרועים.
עכשיו כולם חושבים שזו מחלה חדשה. בן חושב גם את זה. וזה
באמת תודה לאל הגירית מרגישה הרבה יותר טוב.
אך מכיוון שהמחלה מדבקת מאוד, יש כבר בעלי חיים נוספים
החולים בהדרגה.

זה כמו ביער האחר
בעלי החיים הצעירים מתאוששים במהירות ואינם
מבחינים כלל בשום דבר.
רוב בעלי החיים אינם חולים כלל.
אבל יש בעלי חיים מבוגרים שמצבם רע והם
חולים מאוד.

הינשוף הוא הבוס ביער הפלא.
משהו כמו ראש עיר או מלך.
עליו לוודא שהכל בסדר ביער.
הינשוף חושב, שהוא צריך בדחיפות למצוא משהו שיעצור
את המחלה הזו.
"זה אפשרי רק כאשר החיות כבר לא נפגשות ואינן יכולות
להידבק", הוא בטוח בזה.

אז הוא קורא מהעץ את מה שהוא חשב :
בית הספר ביער נסגר מייד וגם גן הילדים .
כל בעלי החיים הקטנים צריכים להיות בבית והכי טוב לא
לפגוש אחרים.
זו הסיבה שלאף אחד אסור ללכת לגן המשחקים ביער.
אפילו בעלי החיים הגדולים צריכים לעיתים רחוקות לעזוב
את המערות והקינים שלהם.
רק אם הם מחפשים אוכל או שצריכים להשיג משהו
בדחיפות.

מגרש
המשחקים של
היער סגור

שוכני היערות מופתעים, בן גם כן.
 חלקם אינם מאמינים למשמע אוזניהם הכול סגור? איך זה אמור לעבוד?
 בנוסף, כול שוכני היערות צריכים לשטוף את כפותיהם.
 שיעול והתעטשות מותר רק עם היד מול הפנים.
 בן כבר יודע את זה וגם עושה את זה.
 אבל הוא חושב שחבל מאוד שהוא כבר לא יכול ללכת לגן הילדים.

ואז הינשוף אומר עוד משהו:
 בשום פנים ואופן אסור שבעלי החיים
 הקטנים ילכו לסבים ולסבתות שלהם
 עכשיו. זה מפתיע במיוחד עבור כולם. מה
 הינשוף מתאר לעצמו?

בן עצוב מאוד. יש לו כמה דמעות בעיני הדוב החום שלו.
 הינשוף מסביר זאת ליושבי היער:
 המחלה מסוכנת במיוחד לבעלי חיים מבוגרים.
 שיכולים להידבק מבעלי חיים צעירים. כולם מבינים את זה.
 גם הסבים והסבתות עצובים.
 הם כל כך אוהבים את הנכדים שלהם.

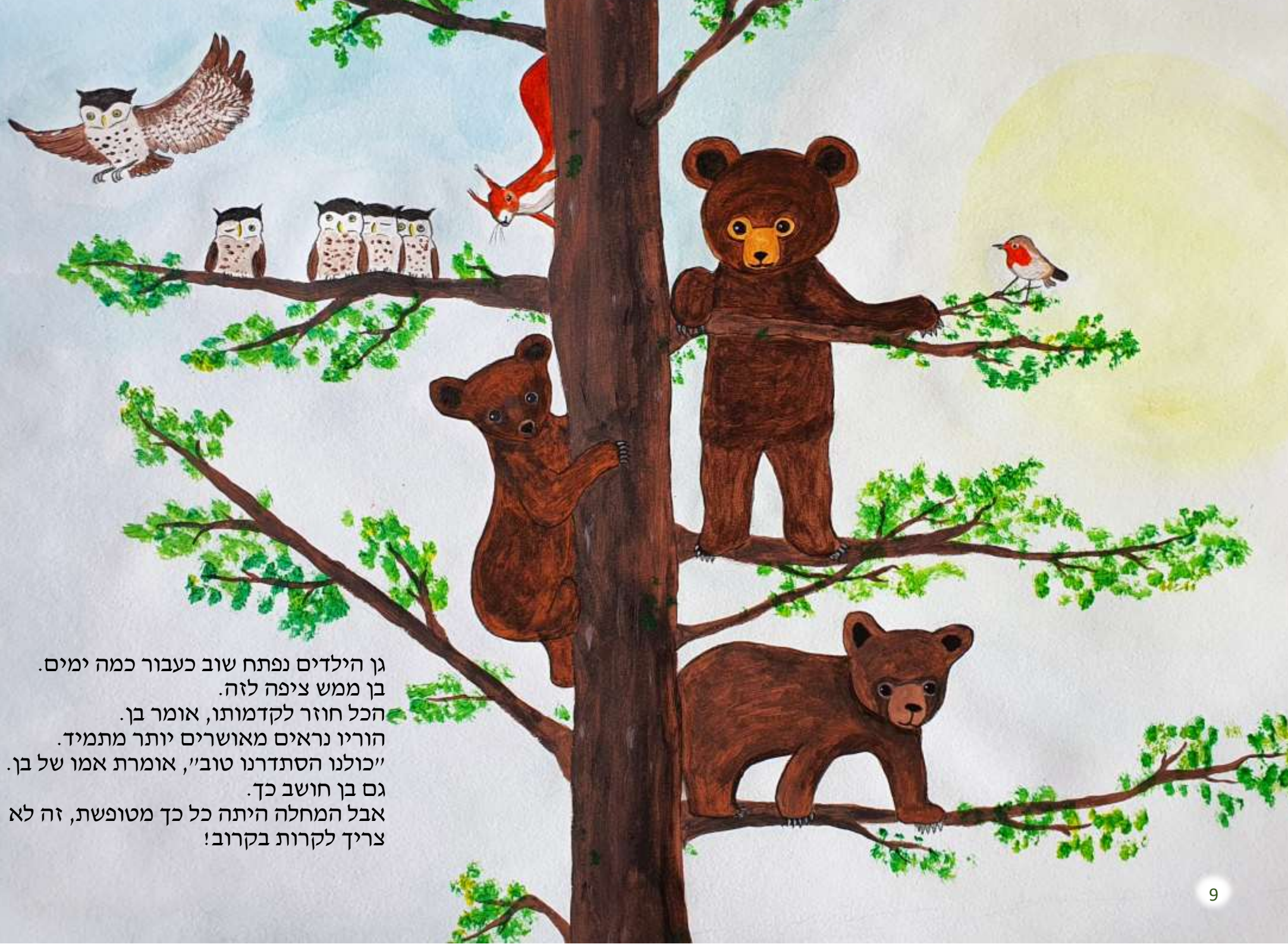
אבל הם נבוניים וממושמעים,
הם אינם רוצים שסבא וסבתא יהיו חולים.
אז סבתו וסבו של בן נשארים לבד בבית
העץ שלהם למשך זמן מה.
לפעמים הם יוצאים רק לחפש אוכל.
הם גם מסכימים שיביאו להם משהו,
ויניחו את זה למרגלות העץ.
בעלי החיים הקטנים נמצאים גם הם בבית
עם הוריהם.
הם משחקים הרבה עם המשפחה.

עוברות כמה שבועות.
ערב אחד בן מקשיב להוריו מדברים טוב.
הם מדברים על העובדה שפחות ופחות בעלי חיים נדבקים כעת.
ואין חולים חדשים יותר. סבתא, סבא ובן יכולים סוף סוף
להתראות טוב.
איזו שמחה זו!

הדבר הטוב ביותר הוא שהם לא חלו.
וכולם השלימו עם הסבל כל כך הרבה זמן.
בן לא יכול להפסיק לדבר איתם, לחבקם
ולנשקם.

גן הילדים נפתח שוב כעבור כמה ימים.
בן ממש ציפה לזה.
הכל חוזר לקדמותו, אומר בן.
הוריו נראים מאושרים יותר מתמיד.
"כולנו הסתדרנו טוב", אומרת אמו של בן.
גם בן חושב כך.
אבל המחלה היתה כל כך מטופשת, זה לא
צריך לקרות בקרוב!